

Sångpostillan - Alla själars dag

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-10-15
Senast uppdaterad 2021-10-31

Alla själars dag Söndagen efter Alla helgons dag

VÅRT EVIGHETSHOPP

Låt oss be att vi med Kristus får gå in i det eviga livet.
Tystnad

Evige Gud, du som lät Jesus Kristus dö och uppstå
för att han skulle vara Herre över både levande och döda –
ge oss nåd att i tro ta emot honom som vår Frälsare,
så att vi med honom får gå in i det eviga livet.
Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader,
och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Söndagen efter alla helgons dag heter också Alla själars dag då vi minns alla våra kära som gått före oss i döden Vi överlåter dem
idag i Guds barmhärtiga händer. Och vi påminns om vårt evighetshopp.

Det som kan hjälpa oss i alla gåtfulla prövningar och svårigheter, vi kan råka ut för, är att inse hur viktigt det är att ha vår förankring
Jesus. ”Jesus är min vän den bäste” är psalmen 43 som vi ska sjunga idag. De som vill vara hans vänner får ett
särskilt budskap just idag. Jag säger till er som är mina vänner, börjar texten idag. Psalmen 43 skrevs 1691 av professorn i
historia Jacob Arrhenius. Olof Hartman, som bl.a. var direktor för Sigtunastiftelsen, bearbetade den 1978. Gustaf Düben
– hovkapellmästare i Stockholm - gjorde melodin 1694.

Söndagens läsningar: Hesekiel 27:12-14, Upp 22:1-5, Lukas 12:4-7, Psaltaren 116:1-9.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Annika Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!
Predikans text: Lukas 12:4-7

Jesus sade: ”Jag säger till er som är mina vänner: låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen men sedan inte
kan göra mer.

Jag skall tala om för er vem ni skall frukta. Frukta honom som kan döda och sedan har makt att kasta ner i helvetet. Ja, jag
säger er: honom skall ni frukta. Säljs inte fem sparvar för två kopparslantar? Men ingen av dem är glömd av Gud. Och till och
med hårstråna på ert huvud är räknade. Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Vi läser Psalm 43 vers 1:

Jesus är min vän den bäste, vilkens like ingen är.
Skulle jag då som de fleste övergiva honom här?
Ingen skall mig kunna skilja ifrån den mig har så kär.
Vad han vill, det skall jag vilja, alltid här och evigt där.

Jesus har något att säga den som känner sig liten och rädd inför allt hemskt som sker idag. Jag säger till er som är mina vänner,
er inte skrämmas ...

Jesus behövde säga så till sina vänner då. Han behöver säga det till sina vänner nu. Det är så lätt att tappa Jesus med blicken. I
mycket annat som kommer in i oss.

Rädslan vill flyga in i oss. Den förlamar oss. Den trasar vår gemenskap, gör oss ömtåliga, osäkra. Vi kanske helst vill springa och
gömma oss. Andra kan göra oss så illa.

Jacob Arrhenius – som skrev vår psalm ”Jesus är min vän den bäste”, har hittat en djup förankring i

Jesus. Han skriver i psalmen: Ingen skall mig kunna skilja ifrån den mig har så kär. Hur kan han säga så? Han har läst bibeln. Han vet vad där står. Och inte bara vet. Bibelorden har sjunkit djupt in i honom. Han har hittat ett förtroligt förhållande till Jesus. Ett bibelställe som hjälpt honom är Romarbrevet 8:35 ff.

Paulus frågar där först: Vem kan då skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärda. Paulus tittar sig runtomkring för att kunna hitta någonting som skulle kunna skilja oss från Guds kärlek.

Han tänker på problem inom oss: Nöd eller ångest.

Han tänker på problem som kommer utifrån: Förföljelse.

Han tänker på ekonomiska krascher och de problem som uppstår då vi saknar mat och kläder: Hunger, nakenhet.

Han tänker på katastrofer och krig - fara eller svärd. Alla dessa svårigheter kan ju bli verkliga trossvårigheter. Då frågar vi oss om vår himmelske Fader glömt bort oss.

Det som hjälper Paulus att reflektera över detta och komma igenom, det är Skriften själv. Han frågar vad Gud har att säga i sitt ord. Och då tänker han på Psalm 44 som han citerar här. I den psalmen klagar Israel sin nöd. Har Gud övergivit sitt folk? Var finns du, Gud, i allt detta svåra: Vakna upp! Varför sover du Herre? Vakna! Förkasta oss inte för alltid. Varför gömmer du ditt ansikte och glömmet vårt lidande och betryck (Psalt 44:24-25).

Att vara kristen är inte att vara befriad från alla svårigheter. Det är inte att ständigt vila på gröna ängar. Det är också att vandra i mörka dalarna, ja också i dödsskuggans dal. Och lidandet för Jesu skull är ju en påminnelse om dödens agerande. Och här citerar Paulus Psalt 44:23 - för din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår. Och den som sänder oss ut som får mitt ibland ulvar är ju Jesus själv (Matt 10:16). Men allt detta, som ser ut som misslyckanden och nederlag, är det verkligen det? Paulus suckar inte, han anklagar inte Gud. Vi studsar nog över hans utrop: Nej, över allt detta triumferar vi (Bibel 2000). Vi vinner en överväldigande seger (enligt Folkbibeln). En härlig seger. Hur kan han säga så? Jo, vi triumferar genom honom som har visat oss sin kärlek.

Denne Paulus, som skriver så, är ingen svärmare. Han blundar inte för svårigheterna. Han har personlig erfarenhet av både nöd, ångest, förföljelse, svält, nakenhet, fara, svärd? Men han känner inte bara nöden. Han känner nåden. Han känner honom som har älskat oss och som är vår vän den bästa. Jesus har bevisat oss sin kärlek därför att han "steg ner i vår skuld och vårt lidande" djup och älskade världen tillbaka till Gud (psalm 62:2). Våra lidanden kan inte skilja oss från hans kärlek. Det är han som förvandlar nederlagen till seger och tragedin till triumf. Över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek.

Och efter detta slutar Paulus att predika. Han sjunger. Vi får höra en lovsång mitt i vår trötta värld. Han blundar inte för de makter som finns och gärna vill lura oss bort från Jesus. Men han ser mer på Jesus än på dessa makter. Det är blicken på Jesus som föder fram lovsången. Ingenting kan skilja oss från hans kärlek. Fienden Döden är ju besegrad. Han är ju den "ytterste fienden". Sedan kan inga makter eller krafter rå på den, som hör ihop med Jesus. Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre. (Rom. 8:38-39).

I Kristus Jesus vår Herre – med de orden har Paulus slutat alla kapitel i Romarbrevet från kapitel 5. Det är in i det kraftfältet - i Kristus Jesus, vår Herre – som Jesus, vår vän den bästa, vill möta oss och upprätta det förtroliga gemenskap med honom.

Vi sjunger psalm 43 vers 1: Jesus är min vän den bästa, vilkens like ingen är. Skulle jag då som de flesta övergiva honom här? Ingen skall mig kunna skilja ifrån den mig har så kär. Vad han vill, det skall jag vilja, alltid här och evigt där.

Vi läser Psalm 43 vers 2:

Jesus led för min skull döden, ingen skall fördöma mig
och i himlen ber han för mig, drar mig närmare till sig.
Vem är då som vill anklaga, den som han förlåtit allt?
Vem kan rycka Guds utvalda ut ur Jesu Kristi hand?

Nu säger Jesus ett ord som verkligen kan få oss att studsa: Låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen men sedan inte kan göra mer. Det enda dessa stygga människor kan göra är att mörda mig. Men sedan kan de inte göra något mer eller nå värre. Är det någon som fattar?

Kanske Jesus menar så här. De kan döda dig. Det är allt de kan göra. De kan döda din kropp, men de kan inte ta ifrån dig Livet. Livet med stort L. Det liv som tänts i kristtrognas bröst (psalm 258:1), Jesu liv i dig, det du fick i dopet och tagit emot i tro. När de dödar din kropp får de vara redskapet som hjälper dig till himlen lite tidigare. De trodde att de gjorde dig illa, men de gjorde i stället något riktigt bra för dig. Låt dig alltså inte skrämmas av vad människor kan säga om dig eller göra mot dig.

Sedan säger Jesus: Jag skall tala om för er vem ni skall frukta. Frukta honom som kan döda och sedan har makt att kasta

ner er i helvetet. Ja, jag säger er: honom skall ni frukta.

Vem syftar Jesus på? Naturligtvis är det Gud vi må frukta. Dina små rädslor för människor försvinner när du får en stor fruktan för Gud. Du blir mer beroende av vad Gud säger, än vad människor säger. Guds fruktan är vishetens begynnelse. Och fruktan för Gud - det är denna heliga bävan för Gud, för honom som är helig, helig, helig och ändå älskar mig och bara längtar efter att få dra mig sin kärlek. Att frukta och älska Gud är att räkna med Gud, vara beroende av Gud, söka sig till Gud. Leva inför honom. Av honom tar jag emot Livet och inför honom har jag ansvar för det. Han har större makt än någon annan. Han kan döda mig. Han kan kasta mig i helvetet. Han kan. Men han vill inte. Det han vill är att alla människor ska bli frälsta och hitta sitt hemland i himlen.

Nu kommer den gamle sextonhundredatalsskalden och professorn Jacob Arrhenius och sjunger in tröst och hopp i oss arma tjugohundratalsmänniskor. Han presenterar oss igen för vår vän den bäste. Det som gör oss trygga är fyra sanningar om Jesus:

1. Jesus har dött för mig. Han led för min skull döden. Fienden Döden är besegrad!
2. Ingen skall fördöma mig därför att det finns ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus (Rom 8:1 Fb). Utanför detta kraft finns mycken fördömelse. Människor dömer ut mig, jag dömer ut mig själv. Men när han ger mig förlåtelse finns ingen som kan anklaga mig (Rom 8:33).
3. Just nu ber Jesus för oss (Rom 8:34). Han är engagerad i vad som händer med hans vänner. Han drar mig närmare till sig.
4. Jacob Arrhenius, som skrivit vår psalm undrar vem som kan rycka oss ur Guds hand? Han vet svaret. Han är förankrad i Skriften. Han har lyssnat inåt till Jesu ord: Ingen skall rycka dem ur min hand. Ingen kan rycka dem ur min Faders hand (Joh 10:28-29).

Låt oss nu sjunga in den trösten i vår hjärtan: Jesus led för min skull döden, ingen skall fördöma mig och i himlen ber han för mig drar mig närmare till sig. Vem är då som vill anklaga, den som han förlåtit allt? Vem kan rycka Guds utvalda ut ur Jesu Kristi hand?

Vi läser Psalm 43 vers 3:

Därom är jag fast förvissad: kroppens eller själens nöd
skall mig ej från Jesus slita, inte liv och inte död.
Inga djup och inga himlar intet okänt eller känt
skall mig från Guds kärlek skilja som i Jesus Kristus är.

Jesus fortsätter att tala om Guds omsorg. Han vet allt. Säljs inte fem sparvar för två kopparslantar? Men ingen av dem är glömd av Gud. Och till och med hårstråna på ert huvud är räknade. Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så många sparvar. Ja, Gud allt. T.o.m hur många hårstrån vi har. Han kan berätta för oss om hur värdefulla vi är. Vi är mer värda än många sparvar. Du är glömd av Gud, säger Jesus.

Ja, när du ser Guds omsorg förstår du vad det är att frukta Gud. Helig vördnad, du är beroende, du vill frukta och älska honom över allting och sätta all tro och lit till honom. Att frukta Gud är inte att vara rädd för Gud. Inbrottstjuven är rädd för att någon skall komma och avslöja honom. Barnet är rädd för att mamma skall gå. När du får gudsfruktan i ditt liv, då går människofruktan ut. Då du börja leva det liv som Jesus har gett dig. Hans livslåga får brinna i dig.

Dagens psaltarpsalm är från 116:1-9. I vers 12 kommer en fråga som du kanske ibland har ställt: Hur skall jag kunna återgälda Herren alla hans välgärningar mot mig? Någon hörde Herren säga från korset: Detta har jag gjort för dig. Vad gör du för mig? Men skulle kunna vänta att svaret skulle röra sig om aktiviteter och duktigheter, som vi skulle utföra. Men Psaltaren 116:13 ger ett märkligt svar: Jag vill ta frälsningens bågare och åkalla Herrens namn. Detta kan betyda: Jag vill bara sänka mig mer och mer in i hans kärlek, låta den genomströmma och åkalla och prisa honom mer och mer.

Paulus gjorde så. Så här sjunger han i Romarbrevet 8:38-39 Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.

Det är mycket som kan hända i oss och genom oss, när vi hittar in i den kärleken och den lovsången. Låt oss nu tillsammans med Jacob Arrhenius och Olof Hartman sjunga om vår bäste vän så här: Därom är jag fast förvissad: kroppens eller själens nöd mig ej från Jesus slita, inte liv och inte död. Inga djup och inga himlar, intet okänt eller känt skall mig från Guds kärlek skilja som Jesus Kristus är.

Du ordbrukare!

Stanna till och läsa och begrunda långsamt psalmen 43 igen. Varför kan inte nöd, ångest, förföljelse, nakenhet, fara, svärd skilja

oss från Gud? Vad menas med att frukta Gud?

Ibland är du rädd, men I bibelskolans skattkammarekan du göra ett besök i Skafferiet.
Där träffar du en mask som inte behövde vara rädd.
Frukta inte du lilla mask …
Umgås ett tag med denna mask så kanske
många rädslor försvinner också för dig.